

сильного контролю, при цьому – висока свідомість і відповідальність до роботи з боку студентів. Консультації проводяться дуже схожим чином.

За підсумками бакалаврської (магістерської) дипломної роботи студент друкує книжку (формату А-5), де розміщений опис дипломного проекту, процес роботи, фото (5-6 екземплярів).

- P.S. Ані Авакян — випускниця ХДАДМ спеціалізації «Дизайн меблів». У 2014 р. захистила дипломну роботу за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра, тема «Дизайн набору меблів для центру дозвілля «Вільний простір дома» по вул. Чернишевського, 63-д, м. Харків» (кер.: Черепанов К.М., Трегуб Н.Є.). Зараз навчається у AdBK München (Німеччина).

Алфьорова З. І.

доктор мистецтвознавства, професор, Харківська державна академія культури

ДИСИПАТИВНІ ЗАСАДИ ПЕРЕТВОРЕНЬ СФЕРИ ВІЗУАЛЬНОГО ТА АУДІОВІЗУАЛЬНОГО: МОРФОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Сучасне мистецтвознавство (насамперед, теорія мистецтва) стикається з низкою проблем, центральною з яких, як нам видається, є проблема морфологічна. Побудова мистецтва як певної системи є ядром вирішення декількох вузлових питань: чи можлива на сьогодні «класична» класифікація видової та жанрової структури мистецтва (а це принципове питання для атрибуції певних художніх форм); які механізми структурують цю морфологію; чи існують «чисті» види, жанри і художні форми, тощо. З відповідями на низку цих питань нерозривно пов'язані наступні: яким понятійно-категоріальним апаратом користуватись при описі й дослідженні кожного елементу морфології, які закони діють у кожній морфологічній системі і чи ці закони універсальні.

Обсяг тез не дозволяє нам навіть торкнутися усіх цих питань. Розглянемо ключеві. Які періоди пережили і переживають морфологічні засади того, що ми зараз називаємо «сферою візуального»?

Відома так звана «класична фаза» розвитку морфології сфери візуального, яка закінчилася на початку модерну, коли були створені суворо ієрархічні морфологічні системи (насамперед система образотворчого мистецтва з доволі герметичними морфологічними елементами видової та жанрової структури).

Доба модерну розпочала «некласичну фазу» розвитку морфології сфери візуального з її деконструкцією смислів та класичних художніх форм, трансгресією та руйнуванням суворої ієрархії в морфологічній системі. Активна гібридизація художнього та нехудожнього, поєднання естетичного та повсякденного призвела до двох протилежних стратегій: синтезу морфологічних елементів та їх диференціації. Деконструкція класичної морфології дійшла до «атомарних» елементів — окремих художніх форм і технік, породивши певні смислові, формотворчі, жанрові та видові гібриди. Окрім цього, зазначені стратегії дозволили співіснування образотворчої морфологічної системи з новітніми «оптичними» морфологіями: фотографічною та кінематографічною.

«Постнекласична» фаза розвитку морфології сфери візуального (синергетична фаза) підсилила зазначені стратегії, реалізувавши їх у мультимедійному середовищі. «Уламки» морфологічних ланцюгів сфери візуального тепер створювали складні гібридні системи ситуативно, оскільки форма та середовище набули однакових ознак під дією синергетичних процесів. Цю динаміку розпочала підсилювати дисипація (нестійкість) цих морфологічних конфігурацій та новітня онтологія: ці морфологічні системи одночасно і централізувалися, і децентралізувалися. Посилення комунікативних ознак в таких морфологічних «багатоскладових» гібридах лише ускладнювало ситуацію (так кінематографічна морфологічна система доповнилася комунікативними елементами і породила телевізійну). Дисипативна система — це система, що коливається, часто досягає «критичних фаз» та змінює вектор або рівень розвитку. В такій системі відчувається високий рівень коливань (флуктуації), а універсальність такої системи зберігається за рахунок ситуативності. Ситуативна універсальність, що є певним аксіоморомом, є найтипівішою рисою сучасної дисипативної культури (мистецтва)

На сьогодні ми спостерігаємо «постсинергетичну» фазу розвитку морфології сфери візуального, фазу в якій дисипативні процеси стають не локальними, а є притаманні усім елементам. Така нестійкість породжує цікавий феномен: явище «морфологічного резонансу», який мистецтвознавці лише мають дослідити. Таким чином, відповідь на поставлені на початку питання і залежить від розуміння того, які фази свого розвитку «переживає» на сьогодні кожна морфологічна ланка «сфери візуального» і що за цим криється.

Альніков Є.М., магістр, зає. лаб. «Дизайн меблів»

Наук. керівник: Трегуб Н.Є., канд. архітектури, професор

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ 3D-ДРУКУ В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ СТАРТАПУ KWAMBIO

Проблема. Технології 3D-друку пов'язують з четвертою промисловою революцією. Стрімкий розвиток технології 3D-друку вимагає вивчення як теоретичних, так і практичних можливостей цієї технології в дизайні та архітектурі.

Актуальність та новизна роботи полягає у встановленні та науковому обґрунтуванні можливостей застосування та перспективи розвитку технології 3D-друку як форми промислового дизайну в Україні.

Український стартап Kwambio, відомий як онлайн-платформа дизайнерських 3D-форм, запустив перше в Україні виробництво 3D-друку повного циклу.

Kwambio заснували Володимир Усов і Дмитро Кривошей у 2014 році. Команда перемогла в конкурсі стартапів на IDCEE - найбільшій ІТ-конференції в Центральній і Східній Європі, а в 2015 році пройшла акселерацію в TechStars Boston.